Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

crimina & accusationes conuersa s̄. nullus p̄ posit̄u
habet placere d̄o. s̄. illū in quit & illū male loquam̄.
Iste indignus est clero. ille turpit̄ uiuit. Qui debebam̄
nr̄a mala lugere. alios iudicam̄. ac si mundi essem̄
a peccatis. n̄ deberemus hec facere. Quis enim te discer
nit inquit. quid enim habes qd n̄ accepisti. Si enim ac
cepisti. qd gl̄iaris q̄si n̄ acceperis. Tu aut̄ qd iudi
cas frm̄ tuū dere milib̄ malis cumulatus. Cū dixe
ris ille malignus est. & p̄digus. & pessim̄. in telligi
te ipsū & examina cū diligentia que tua s̄. & peni
teat te de dictis tuis. non enim est omino n̄ ē ad iur
tute ulla talis exhortatio. qualis peccatq̄ recorda
tio. Si hec duo in mente nr̄a uersem̄. poterim̄ adi
pisci bona que p̄missa s̄. poterim̄ mundari & dilui.
Tantū constituam̄ in mente dilm̄. sollicitudine h̄ui
ri habendū ēe. Doleamus hic animo. ne doleam̄
illic supplicio. s̄. potiū fruam̄ sempiternis bonis. ubi
nullus erit dolor. nulla tristicia. nullus gemitus.
ut p̄capiam̄ illa bona que excedunt humanā
mentē. in xp̄o ihū d̄no nr̄o. qm̄ ipsi gl̄a in secula
seculorum Amen. Explicit sermo xxiii.

Incipit sermo xxiiii.

Iuxta fidem defuncti sunt omis isti n̄ accepis
r̄p̄missionib̄ s̄. alonge eas aspicientes & salutantes.
& confidentes quia p̄egrini s̄ & hospites in terra.
Talia enim dicentes. significabant qm̄ patriam